

jeg vil bare konstatere, at det vel er det, som det bliver ganske interessant at diskutere efterfølgende.

Jeg kan konstatere, at Danmarks tidligere udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, i en artikel i Berlingske Tidende fra i går, som han selv har skrevet, siger, at man ikke havde udtømt alle økonomiske og politiske og diplomatiske midler, før man greb til magtanvendelse. Der er forskellige opfattelser af det spørgsmål, og jeg tror ikke, vi når til nogen afklaring i dag, men jeg har tidligere udtrykt, at jeg synes, det bliver interessant at se historikere vurdere de forløb, der har været.

Når det er så vigtigt, er det jo, fordi det her vil komme til at danne skole for fremtiden. Hvis man betragter det her som en succes, kan vi risikere, at succesen gentager sig med titusinder af dræbte på begge sider og to lande, der er bombet sønder og sammen, så inden man griber til et sådant middel igen, har vi vel behov for for fremtidens skyld at spørge: Kan vi virkelig ikke gøre det bedre?

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører i anden omgang.

Søren Søndergaard (EL):

Udenrigsministeren siger, at det ikke skal lykkes hr. Søren Søndergaard at komme igennem med sin historieforfalskning – nej, det skal det ikke.

Problemet er jo bare, at det, udenrigsministeren sagde, ikke var særlig oplysende. Det er da rigtigt, at der var 300.000 flygtninge i Kosova, før bomberne begyndte at falde; det er fuldstændig korrekt. Det var internt fordrevne, og som jeg også sagde i min tale, var en del af dem etnisk udrensede fra områderne ved Albanien, fordi man dér ikke ønskede at have kosova-albanere, der kunne fungere som støtte for UCK, når de transporterede folk ind eller våben ind. Men det korte af det lange er, at man ikke var gået over i den fase, der bestod i at fordrive folk fra landet. Den startede først, efter at bombardementerne var begyndt, og det kan vi jo få undersøgt under udvalgsbehandlingen, så vi i hvert fald kan få klarlagt, at der ikke skal ske nogen historieforfalskning her fra Folketingets talerstol.

Så siger udenrigsministeren, at det må gøre ondt i hr. Søren Søndergaards sjæl at se, at kosovaalbanerne byder NATO velkommen. Næh,

det kan jeg da godt forstå at de gør, ligesom østeuropæerne stod og bød russerne velkommen, da de i Anden Verdenskrig smed de tyske besættelsestropper ud. Jeg forstår da godt, at man byder NATO-tropperne velkommen, fordi man kommer af med den serbiske undertrykkelse. Det gør overhovedet ikke ondt nogen steder at anerkende dét og se dét.

Men det ændrer jo ikke noget ved, at vi bliver nødt til at prøve at se en lille smule længere, og derfor bliver vi også nødt til at kigge på den nyordning, som NATO har planlagt for Kosovo. Her bliver vi altså bare nødt til endnu en gang at holde fast i, at den nyordning indebærer ikke, at befolkningen får en demokratisk afstemning om sin egen fremtid. Det kan udenrigsministeren selvfølgelig opfatte som det rene pindehuggeri, og når udenrigsministeren henviser til vores forslag, kan udenrigsministeren selvfølgelig – og det er han velkommen til – opfatte det som det rene figenblad og finde en undskyldning for, at man ikke kan stemme for det udmærkede forslag om, at folk skal bestemme deres egen fremtid.

Jeg må sige til udenrigsministeren: Det er altså sådan, at vi har den opfattelse, at der er nogle principper, man skal kæmpe for alle steder, og et af de principper er bl.a. retten til, at folk kan bestemme deres egen fremtid. Derfor har vi hele tiden været uenige med regeringen på det punkt. Vi var uenige, dengang regeringen sammen med de øvrige EU-lande traf beslutning i Wales om, at nu skulle man til at gribe ind over for UCK. Vi var uenige, da man lavede Rambouillet-aftalen, vi har været uenige i bombardementerne, og vi er stadig væk uenige om, at spørgsmålet om demokrati og selvbestemmelsesret er et figenblad.

Til sidst vil jeg bare sige, at vi aldrig har været i tvivl om, at NATO ville sejre. Det eneste, der har været vores bekymring, var, hvor meget det kostede, før de gjorde det, og det kan vi jo så begynde at gøre op nu.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør